

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA.

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS,
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis quartâ
mensis Maii, anno Domini M. DCC. XLVII.*

M. FRANCISCO POUSSE, Doctore
Medico, Præsidente.

An Carbonum vapor in clausis Cameris sedulò vitandus?

I.

MORTALES miseros sibi perpetuè timere cogunt, quæ
sæpe nec opinantes oppressere pericula: per ignes cineri do-
loso suppositos incedimus incauti, & ex ipsis vivendi causis
exoritur mortalitas. Illis autem quæ ob oculos posita certam
perniciem intentant, satis est sedulitas humana declinandis;
latentia verò neque ita obvia solius est Hygiæ detegere
& præcavere. Dura sævit hyems, torpido gelu rigent artus, focus accendi

A

jubet ipsa necessitas; at nisi consulatur Hygiene, quanta inde clades impendit! Sic dum, præcluso aeris aditu, focum largè carbonibus instruunt, quam multos quotannis absumptos dolemus! Sic Jovianum Imperatorem olim periisse testantur historiæ (a); sic Q. Catulum à Mario mori jussum (b), sic multos alios morte improvisa abreptos, edocent observatores innumerari. Verùm non omnes æquali impetu mors opprimit; pro numero causarum concurrentium, aut pro majori minori-vè eorum debilitate quorum res agitur, ocyus serius-vè advenit. In primo mali linine dira vexat circum præcordia anxietas, & pulmonum angustia; brevis & frequens anhelitus sibi novum ut in altis observatum montibus, perpetuò reposcit aeris vestigal. Tum capitis stupor insolitus, & ad sensum motumque hebetudo apoplexiæ prænuncia: id commune malum. Aliàs variè larvantur symptomata; nausea multos, multos vomitus afficit, multi dirà tentantur vertigine, multi spasmo tetanode, aut variis artuum jactantur convulsionibus: sic malum signis ambiguis obrepit, donec veris se prodat, ubi jam evasit immedicabile; nox & somnus aniam prodicioni præbent, unde diros inter cruciatus miseri evigilant, mox aeterno somno sopiendi. Verùm quamvis sopor ille *letì con sanguineus* verè dici mereatur, lento tamen passu ad mortem graditur, sæpe pro mortuis depositi fuerant, quos elixica Medicina ab orco veluti revocavit: vix tamen omnium inde pullulantium malorum radix præscinditur: sæpe remansit ad carbonis præsentiam recrudescens cephalæa, sæpe etiam asthma per totam vitam perseverans.

Quod si requiras unde tanta possit accessi calamitas, triplex aderit mali fons in quem possis noxam refundere; vel enim nimius caloris gradus peccat, vel aeris effecti perit efficacia, vel demum pernecium inferunt letalia materiæ quæ fomitem igni suppeditat effluvia: si verò factò agmine causæ illæ concurrant, quàm certa minatur clades, quàm celeribus alis mors advolat!

I I.

EX triplici hoc fonte pessimam derivari posse malorum scaturiginem, & ratio suadet, & experientia demonstrat.

Primò letalis occurrit intensior in aere caloris gradus, si suum desit pulmoni refrigerium, si ad centesimum caloris gradum humores acti secundum leges Boerhaavianas coagulentur; quin etiam si expansus calore aer abnuat amplius intra humores includi, jamque ad vasculorum aditus sibi denegatos, sub bullæ specie hæreat, viamque humoribus intercludens, miseram spasmodum arceffat familiam (a): hos enim esse non permixti liquoribus intra animalium vasa circulantibus aeris effectus, docuit injectus in venas viventis à Campanis interfectos autor est Livius (b).

Secundò renovandi aeris defectus ideò certius & vehementius nocere apprehenditur, quod semper reparari, mutari semper aerem æquè postulet animalium respiratio, atque ignis corpus aliquod depascens actio; & utriusque sit idem effectus, aeris scilicet elaterem destruere.

Hunc ab igne effectum arguere facile est; quamvis enim majorem minoremve aeris quantitatem sibi reposcant quæ cremantur corpora, pro

(a) Eutrop.
Hist. Rom.
L. 10. Cap.
18.
(b) Valer.
Maxim. Lib.
9. cap. 12.

V. Boerhaa.
Chem. Tom.
II. p. 117. v.
& Hardest
notarium
Schol. in obs.
p. 7. pag. 111.
(b) Decad.
M. Lib. 23.

ea quam inter deflagrandum emittunt ejusdem copiâ ; si tamen novæ deficiant aeris suppetiæ, brevi fatiscet ignis, ut in Recipiente clauso videmus flammam citò elanguescere, subitòque nigrescere carbones. Id verò à solo aeris vitio esse repetendum inde comprobatur, quod in compresso condensatoque aere, pro ratione compressionis, vigeat flamma diutius, in rariore verò ac fermè exantlato in ratione raritatis ipsius citius fatiscat. Idem incendiorum docet historia dum inclusi citò suffocantur ignes ; patefactâ vero aeri viâ, tum vi totius atmosphæræ irruit, & flamma emicat acerrima. Illud verò aeris vitium à destructo partium ejus elatere, esse repetendum vel simplicissima probant experimenta, quæ missâ facimus præter unum ; En depressum monstrat in tubo Toricelliano Mercurium Halesius, remque ad mensuram revocando candelæ flammam antequam exstinguatur $\frac{1}{4}$ elateris in aere destruere comprobat. At idem de Animalibus demonstrare non difficilior est ; brevi pariter in Recipiente clauso pereunt, vitæque usibus ineptum experiuntur aerem, quem in suos usus aliud Animal jam traxerit. (a) Sic Musaraneus ante tria minuta moriebatur in aere quem consumperat Musaraneus alter. Nec latuerat sagacissimum Boyleum quantum inde aeris elater infringeretur, in experimento enim bis repetito depressum sese observasse refert Tubum Toricellianum, nullâ tamen aeris inde exeunte particulâ, adeoque solo pereunte aeris elatere : sed rem ad accuratiorem mensuram primus revocavit Mayowius (b) dum $\frac{1}{4}$ elateris aeris à mure destrui comprobavit ; quæ omnia accuratius novissime expendit vir ad amplificanda scientiæ naturalis pomaria natus Halesius, qui & Majowii calculum comprobavit, & novis illustravit experimentis, inter quæ palmarium illud : vesicam ex quâ solâ & in quam alternis aspirabat & expirabat, semi minuti intervallo aere ita exhauriri, ut nec ipsa nec pulmo potuerint nisi ægrè expandi. Maximo argumento quantâ aeris penuriâ laborent, in carceribus, Nosocomiis aliisque id genus locis qui degunt, quantaque foret machinæ utilitas nuper ab eodem excogitata, cui nomen *Ventilatoris* indidit. Ex quibus omnibus colligere facile est, cum Animalium respirationem, cum ignis actionem in aeris exinanitionem æquè conspirare.

Tertiò demum malignis gravidum effluviis aerem & atroces morbos, & præsentissimam mortem asserre posse, tragica docet Morborum Epidemicorum historia ; sæpe enim ab ipso aere letifera miasmata quaquaversus diffunduntur ; hinc grassari aliquando visa ab insepultis cadaveribus pestis ; (c) & quæ totam olim misère devastavit Galliam, imò Europam, in regione *Cathay* à tetrâ Mephiti sumperat, ut creditum fuit, exordium. Sic australibus olim malignis afflatam ventis patriam Agrigentum, obturato per montium fauces aditu, servasse fertur Empedocles. Quin & dum comburebatur domus in quâ variolis æger decubuerat, raptus per ventum fumus partem urbis vicinæ vento oppositam replevit variolis (d) ; si tamen fas est credere.

Verùm miasmata illa per se non solum animalibus perniciem inferunt ; sed etiam quatenus aerem elatere suo defraudant : hæc duplici causâ fodiinarum plerique vapores homines interimunt, & faces restingunt accensas (e) Talis est halitus antrorum quorundam, ut celebris illius ad Neapolim cui nomen *Grotta del Cane* : ibi collocatus canis propius ter-

(a) Boyle
Physi. mech.
experim. art.
IV. exp. XIV.
& art. V. exp.
XI. Tom. II.

(b) De spiritu nit. Aer-
cop. p. 104.

(c) Pærus
Lib. 1. Cap.
XV.

(d) Mead
de pelle pag.
12.

(e) Bernard
Connor de
antris Leith-
icæ pag. 180.
v. & R. Mead
de Venenis,
p. 135. Tit. 5.

ræ admotus mox obortâ respirationis anxietate brevi suffocatur, pariterque flamma accensæ facis exstinguitur, cum eadem in machinâ Boyleanâ multò diutius perstare deprehendatur.

I I I.

SI focum itaque carbonibus in clauso conclavi instruas, nec sit vaporis effugium, tres causæ jam memoratæ mortem æqualiter intentabunt: præter modum calor increfcit, reparari nescit aer ex deperdito elatere vietus, fumis demum, quos accensi carbones exhalant, idem inquinatur; quod ultimum superest nobis demonstrandum.

Quamvis enim nullum ab accenso carbone fumum effundi sibi facilè vulgus persuaserit, quod ille nec sensus manifeste lædat, nec ipsis oculis videatur obversari, quàm tamen subtilis quàm copiosus exiliat vapor oculis dabitur deprehendere, si candentes adverso sole carbones aspexeris. Sed quis adeò crassâ philosophus est minervâ, ut nulli nisi oculorum testimonio fidat, ubi effectus adeò sunt in propatulo: etenim in aperto etiam aere, delicatiores reperias, qui fumum carbonum sine præsentî incommodo, capitisque stupore, ferre nequeant: nec aliud inculari potest in Hauksbeyanis experimentis, (a) in quibus solo carbonum vapore inquinatus aer, nec nimio fervens calore, tam citò perimebat Animalia, ut intrâ quartam minuti partem pro mortuis conciderent, quæ potuerant per integri minuti spatium hære in vapore metallico.

(a) Hauksbey. Suppl. exper. Philic. exp. XI. & seqq. pag. 287. & 286.

Novum ergo carboni accenso etiam sine calore intensiori nocendi principium inesse, hinc elucescit; letalia scilicet præter miasmata quæ animalium corporibus infert elaterem etiam aeri subripit. Eniunverò tamen si quilibet ignis idem præstet, addendum jam memoratis videtur esse aliquid carbonum vaporî peculiare unde majorem aeris copiam absorbeat. Porro hanc *absorptionem*, venia sit verbo, luculenter demonstrat modo allatum Hauksbeyi experimentum, imò & ex Boyleanis & Stairianis experimentis jampridem deducenda erat: cum enim inflammata alia corpora vigere adhuc aliquandiu sub Recipiente videantur, subito carbonēs intereunt, nec mediocrem tentandis circa eorum naturam experimentis afferunt difficultatem. Et certè si subtilissimi illius fumi naturam, facem præferente chymiâ, perpenderimus, Ill. Halesii experimentis de *absorptione* productioneque aeris confisi; elucescet prorsus unde tantum aeris absorbeant carbonis vapores, adeoque tantum residuæ portionis elaterem infringant: pars enim illa carbonis tenuissima in clauso vasorum apparatu effugere nescia, quæ igne aperto facilè avolat, constat præcipuè Sulphure illo tenui inflammabili, quod quoniam in flammâ exardet ignisque fit pabulum, ut à Clar. Boerhaave demonstratur, rectè τὸ φλογιστὸν nomine designatur. Ab hoc porro subtilissimo corpore pendere in carbone consistentiam, colorem, *inflammabilitatem*, cæterasque proprietates quas à Sulphure corpora nutuari contendunt auctores, patet inde quod illo abeunte nec jam in carbone color, nec consistentia, nec perstet *inflammabilitas*. Id de omni Vegetante & Animali pariter verum est; comburuntur enim in carbonem antequam in cineres redigantur; quin & inde easdem fortiori proprietates corpora metallica probat calcium metallicarum in pristinum fulgorem

5
reductio, quæ carbonis pulvere perficitur, à cineribus verò perfici nequāquam potest.

Porro Sulphuris illius hæc est etiam ab Halesio observata proprietas, ut dum ab igne absorbetur, ipse aerem absorbeat; (a) id omne experimentorum genus ita demonstrat, ut inde constet, eò plus aeris absorberi à quovis corpore, quò plus Sulphuris illius in suà compage admittit; hinc mira tum Sulphuris mineralis, tum oleorum à Vegetantibus puriorum proprietas, aeris nempe elaterem destruendi, nisi tamen absorptum suppleat aerem emissus è corpore, dum deflagratur, aer. Verùm experimenta jam allata, si satis esse non videantur, cumulabit illorum contentiatio, in quibus Halesio observante insignior fit aeris absorptio: (b) numquam enim plus aeris absorberiprehendit ille, quam si sulphuris ferrique partes æquales simul in massam coegeris, posteaque reliqueris fermentandam; aut si solutionem ferri cum spiritu nitri instituas: etenim si non ipsa doceret per chymiam explorata horum corporum natura quantum phlogistici contineant atque emittere in hoc casu debeant, indubitanter res evinceretur ex flammā quam sponte concipiunt illius massæ vapores, ex vehementi actu quem pariter concipit vapor solutionis martis in spiritu nitri. Idem de omnibus vaporibus sponte inflammabilibus, sine erroris metu potest asseri. Fulmen etiam quantum aeris absorbeat, docent collapsæ ab hujus ictu interemptorum pulmonum vesiculæ. Rectè igitur ab experimentis hoc effatum conficitur. *Quò corpus aliquod minus aeris continet, plus verò phlogistici, eò etiam plus aeris inter deflagrandum absorbet.* Verùm id sedulò notandum est, quòd deflagrationis tantummodò tempore erumpat è corporibus aer, vapores verò phlogistici pergant etiam post extinctum ignem aeri vitium inungere; hinc cameris phlogisto illo inquinatis male creditur nisi summā cautione adhibita illas ingrediari.

His positis, unde tantum aeris absorbeat carbo mirari desinemus; licet enim ligna è quibus conficitur aerem pro ratione densitatis continuerint, illum jam antequam in carbonem fuerint combusta emiserunt, ut ligni Guaiacini destillatio jam pridem Chymicos edocuit, solumque superest phlogiston quod nunc continuati ignis efficaciā avolat.

Ab hac porro carbonis in aerem actione, diram symptomatum cateravam deducas. Pereunte aeris elatere, perit ejus in pulmones actio, tollitur aeris internas partes occupantis cum externo æquilibrium: ab hoc duplici malo quot secundariæ labe exurgunt! Pulmonis vesiculis ab aere non explicatis, brevi sanguini per pulmones via intercluditur; hæret ille in truncis, hinc palpitatio, anxietas, interceptoque ejus à capite reditu sopor inducitur apoplecticus. Nihil ergò mirum si post mortem apertis pulmonibus, appareant ubique maculæ gangrænicæ (c). Alià ex parte pereunte aeris interni cum externo æquilibrato, necessariò inflatur universus corporis habitus; sublatā enim atmospheræ compressione, prorumpunt ad cutem humores: sed præcipuè acre expanso turgescere debent intestina, hinc & dilatato vasorum hinc confluentium orificio, humores quā data porta, prorumpere; indidemque vomitus illi biliosorum imò sanguineorum humorum; ab intestinis verò ita distractis, vasorum quæ tunicas eorum preperant, summam fieri pressionem, & inde inflammationes brevi gangrænicas excitari. An etiam viam sibi per ignotos calles inveniat aer, in

(a) Id ex toto
Cap VI. Statu-
tices vegetan-
tium deduce-
re est.

(b) Statique
des Végétaux
exper. 93. 94.
95. pag. 189.
190. 191.

(c) Hist. de
l'Académie
1710.

(d) Hist. de
l'Académie
1710.

muscularium fibrarum locumenta dubium non videtur, cum reperiantur in cadaveribus hoc fumo interemptis muscoli extremorum quasi à partibus divulsi (d). Nec dissimile malum illud quod sublato pariter aeris interni æquipondio, in summis Peruvianis montibus Jano Acoftæ accidit, dum sese expandens in internis corporis partibus contentus aer, cum aere externo æquilibrium affectabat.

I V.

VERUM inter hujusce subtilissimi è carbonibus accensis afflati miasmatis effectus, multi observantur quibus explicandis mechanices leges impares videntur; hos sola docet observatio. Nervos scilicet stupor occupat, undè sensus omnis motusque deficit; nunquam enim letaliùs opprimit carbonum vapor, quàm ubi primo impetu somnos inducit apoplecticos, & ipsam corporis arcem invadit. Quantos verò tumultus in vitæ animalis fontes inferre possint subtilissima corporum effluvia, docent hysterica mulieres, dum levissimi odoris actio spasmos horrendos invehit, qui continuò narcoticorum actione sedantur, undè brevi enormes illi musculorum motus compescuntur. Hujusmodi pariter actionem quâ tota mentis regia conturbatur, esse carbonis fumo tribuendam demonstrant effectus. Id enim quamvis negare voluerint illustrissimi Medici Schneiderus & Chr. à Vegà qui volunt per solum consensum ab hoc fumo cerebrum affici, facultate, ut loquuntur, vitali animale in consensum trahente; ipsam tamen ab hoc fumo primariò & per se (ut Scholarum est sermo) sæpius induci apoplexiam demonstrat Marcellus Donatus (a) & observatum numero, & observatorum autoritate.

(a) Hist.
Med. Mirabilis, Lib. 2.
Cap. 6. pag.
171. v. &
quos allegat
auctores, &c.

In exemplis quæ sibi visa modò laudatus Autor allegat, præibat capitis stupor, tum respiratio sensim lædebat, donec omninò fatisceret; sed remanebat adhuc pulsus cordis, ut in forti apoplexiâ, conspicuus, qui profectò latens foret, aut ferè nullus si à pulmone tragœdia duxisset exordium. At si Observatorum autoritate certandum, ii nobis adsunt quibus refragari nefas; hanc enim, paucis exceptis, omnes ferè Autores symptomatum accuratâ contemplatione edocti amplexi sunt sententiam. In eandem antiquitatis jam iverat Cassius (b) ingeniosissimus, Celfo judice, sui sæculi Medicus, qui cerebrum à carbonum calore affici pronuntiat; quod an simplex effectuum observatio subtiliùs-vè exculata anatome illi indicaverit, dubium est (c). In aperto saltem interemptum ab hoc fumo cadavere summopere tense, siccaque apparent meninges. Verùm quâcumque ratione cerebri functiones peragantur, si vè mavis spirituum animalium hypothesin, si vè nescio quæ alia Autorum figmenta in tantâ rerum obscuritate magis arrideant, certè à carbonum vapore actionem cerebri intermittere probat hæc observatio; indeque vel à liquido stante, vel à torpentibus fibris, simul ac vapor carbonis ingruit, vita, ut ita dicam, feriari videtur. Alterutri autem causæ id tribuas perinde est, primæ tamen satis appositè, huc si revocemus *σδομον* illud Hippocratis, quod Opiatorum effectibus explicandis non improbabile Borrichius adducit (d).

(b) Cassii
Iatro Sophi-
stæ probl.
XII.

(c) Hist. de
l'Académie
1710.

(d) Olaus
Borrichius de
somno &
somnia
pag. 16.

Porrò vitæ illam intermissionem pro morte statim habere, piaculum esset, imò valido motu, cerebri nervorumque inertia discutienda est,

undè stupentes menynges, cor languidum, pulmonesque fatiscientes re-furgant; in hunc liquidem scopum tota collineat curatio. Protracto itaque in apertum cælum ægro corpore, novus aer allabitur, tùm aspersa frigida, contractæ ad habitum corporis venæ uberiùs sanguinem ad cor revehunt, motum ejus ex sanguinis penuriâ deficientem instaurant, quâ unâ ratione enecti penè canes, in lacum Cryptæ memoratæ vicinum projecti, reviviscunt. Verùm facultatibus vitalibus gravius affectis consuli nequit, nisi animales exsuscitentur; tunc quæ nervos potentissimè stimulant necessariò adhibenda, qualia sunt sales volatiles, olea subtilissima, euphorbium naribus intrusum, quod Pareo (c) oprimè succellit. At nihil omnino Emeticis præstantius est: horum enim actione non solum ventriculus subvertitur, sed etiam tota corporis compages à nervis irritatis ita quatitur, ut ab elatere solidorum redeunte liquida premanur, concrefcentia dissolvantur, stagnantia demùm motum concipiant. Sic Julianus Imperator se Parisiis carbonum vapore penè oppressum vomitione à Medicis imperatâ restitutum fuisse narrat in Misopogone.

(c) Pareus de renuntiacionibus.

V.

QUÆ observatione constant, observatione accuratori tantummodò refelluntur; hinc apoplexiam à carbonis fumo nunquam induci si probaveris observatione, victas illicò dabo manus; at quæ ex principiis Physices deducuntur, ut ut verisimilior eorum explicatio tradatur, disputationi tamen ita sunt obnoxia, ut in adversam partem detorqueri possint. Ignis atque respirationis actione elaterem aeris destrui, destrui pariter à fumo carbonum ferè demonstratum fuit; at superest nobis ampliùs firmandum, cum Viri sanè docti in contraria prorsùs ierint. Aeri liquidem ingenitam esse vim elasticam, nec posse destrui asserunt, argumento sclopeti pneumatici in quo aerem quoad fieri potest compressum, per plures annos nihil omninò elateris sui deperdisse comperitur; Robervallio & Mariotto summis Viris id referentibus. Verùm aeris elaterem compressione destruendum nunquam contenderimus. Sed plures sunt modi quibus aer demonstrari possit non elasticus. Ac 1°. quidem ipsa aeris *absorptio* aut exinanitio, dum laxiorem efficit aerem, nonne ipsum minùs reddit elasticum? (a) Ipsum appello Mariottum qui vidit ab inclusâ in tubo Toricelliano aeris massulâ Mercurium ad aliquos gradus deprimi, totum verò non detrudi, quia massula hæc brevi ex dilatatione debiliior, jam toti athmosphæræ non ampliùs erat æquilibris; tantumdem ergò ex ipsius elatere decedebat. 2°. Idem de aere intrâ liquidorum solidorum-vè partes disjecto ac concluso demonstrare facile est. De liquidis quidem etiam aere saturis, quòd sint comprimere nescia, jampridem demonstravit Academia Cimentina; at idem de solidorum aere pariter dicendum esse patebit attendenti quanta aeris copia intrâ ipsorum substantiam includatur, quæ nisi elatere esset destituta, vim athmosphæræ quantum comprimitur tantum superaret. Certè si in calculo humano elasticus perstaret aer, solidas partes quibus coarctatur longè latèque disjiceret: in spatium enim 648 vicibus naturali minùs reductus totidem athmosphærâ majorem in continentes partes exerceret actionem. Quâ ræ-

(a) Mariotte, Traité de la Nature & des propriétés de l'air.

tione autem elater aeri auferri possit, vero propior explicatio forsàn ei videbitur qui statuat particulas aeris seorsim sumptas non esse elasticas, ut forent in spiras contortæ, quod nonnulli sibi finxerunt, nec nisi ab omnibus simul quatenus aliæ aliis applicantur, aeræ massæ elaterem oriri. Sic minima vascula, capillaria vulgò dicta, aerem humoribus mixtum admittunt, impervia ejus congestis in bullas particulis. At si difficiles aliqui nodi expediendi adhuc supersint, in allatâ explicatione amplius commorari nostri non est instituti, modò elatere reverà aliquando destitui comperitum sit; quamplurima inter alia, præsertim ex mercurii depressione, si tubus Toricellianus in *Recipientibus* per antiam alicujus-vè corporis deflagrationem aere exhaustis collocetur: undè mirari subit aliquos fuisse (b) nec infimæ notæ Physicos qui in aerem verti materias sulphureas contenderint, hoc argumento quod eductus è pîsis aer per fermentationem, apud Halesium, flammam conciperet: quasi ex hoc vegetabili quæ manant fermentationis ope sulphureæ partes extricata ignescendo aptæ natæ satis non essent; atque aeris inflammati phænomenon illud non infrequens aliundè pendere posset quàm à particulis sulphureis, quibus tunc fetus est, murò sese collidentibus. Porro hæc sulphuris in aerem conversione quam commenti sunt, massa aerea partium sulphurearum effluviis increfceret, densitas aeris eâdem ratione augeretur, & attolleretur mercurius in tubo Toricelliano. Præterea tandem non omittendum est à densitate aeris auctâ, animalia non perimi, ut animalia ejus raritate perimuntur; quidquid hæc de re tentaverint Physicorum Principes Boyle, Stair, Derham; imò apud (c) Boyle & (d) Derham, eò diutius vivere observabantur animalia, quò aer evadebat densior. Quid referam exempla urinatorum in alto pelago demersorum, aut miserorum qui nunquam Solis aspectu recreati in fodinis consenscunt. Ab aeris itaque ex carbonibus accensis elatere destructo, perindè atque ab eorum effluviis, his exitus, illi introitus si nullus detur, etiam sine calore intensiori noxam inferri jure meritò concludimus.

(b) Privat
de Molière,
Leçon de Phys.
siq. Tom. II.

(c) Boyle
exper. Phys.
Mech. Tom.
II. exp. VI.
(d) Derham
Theolog.
Physic. de
l'Atmosphère.

Ergò Carbonum vapor in clausis Cameris sedulò vitandus.

Proponebat Parisiis ANNA-CAROLUS LORRY, Parisiensis,
Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus,
A. R. S. H. 1747, à sextâ ad meridiem.